

ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СИСТЕМНИХ БАНКІВ В НАЦІОНАЛЬНИХ БАНКІВСЬКИХ СИСТЕМАХ

Онищенко Ю.І.

кандидат економічних наук, доцент,
Одеський національний економічний університет

Рімко О.А.

студент
Одеського національного економічного університету

В статті досліджено підходи вітчизняних та зарубіжних авторів до визначення дефініції «системно важливий банк». Проведено порівняльний аналіз методик щодо визначення системно-важливих банків, що були запропоновані Базельським комітетом та Національним банком України. Визначено основні недоліки вітчизняної методики визначення системно важливих банків в країні. Проаналізовано кількість системно важливих банків за країнами світу, а також частку їх активів та капіталу в національних банківських системах. Надано рекомендації щодо вдосконалення методики визначення системно важливих банків в Україні, а також щодо підвищення регулятивних вимог до їх діяльності з боку Національного банку України.

Ключові слова: банк, системно важливий банк, показник системної важливості, Базельський комітет, Національний банк України.

Постановка проблеми. Після кризи 2008-2011 років питання визначення та регулювання діяльності системних банків в банківських системах світу стало практично першочерговим. Це було викликано банкрутством банку «Lehman Brothers», одного з найкрупніших інвестиційних банків в США, що спричинило перетворення фінансової кризи в США на світову. Для того, щоб утримати на плаву інші системні банки у США, Федеральна резервна система повинна була підтримати та рефінансувати більшість банків. Для запобігання загостренню фінансової кризи уряди багатьох країн світу змушені були підтримати і врятувати найбільші банки. У зв'язку з чим найбільш актуальним питанням функціонування банківських систем світу стало дослідження та регулювання діяльності системних банків, а Базельським комітетом було введено поняття глобальні системно важливі банки (G-SIBs).

З метою запобігання повторенню подій 2008 року, Базельським комітетом було розроблено спеціальну методику виявлення та регулювання діяльності системно важливих банків в національних банківських системах. Однак, чи дозволяє розроблена методика визначити системні банки в країнах, що розвиваються.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В економічній літературі вивченням питання про визначення та регулювання діяльності системно важливих банків займалися такі вітчизняні та зарубіжні автори, як А. Анвар [1], Ф. Алескеров [2], К. Баттистон [3], Каушик [3], Г. Калдареллі [3], В. Новікова [4], П. Микеланджело [3], Ю. Пенікас [2], П. Прат [5], Д. Синки [6], К. Сорамекі [7], П. Таска [7].

Дослідження діяльності та регулювання системно важливих банків активно розвиваються. Зазначимо, що сам термін «системно важливий банк»

(systemically important bank) був офіційно закріплений Радою з фінансової стабільності спільно із Базельським комітетом з питань банківського нагляду лише після кризи 2008–2009 рр. [8].

Метою дослідження є дослідження та оцінка підходів до визначення системних банків в національних банківських системах на прикладі України.

Виклад основного матеріалу. Проблема системно важливих банків вперше була порушена 19 вересня 1984 року американським конгресменом Стюартом Б. МакКінні, який увів розмовний термін «занадто великий, щоб збанкрутувати» (too big to fail), що стосувалося порятунку банку «Континентал Іллінойс» (Continental Illinois) [9]. На той час це питання не набуло сучасної гостроти, проте посприяло фундаментальним зрушенням у плані наукового дослідження місця та ролі системно важливих банків.

Справді беззаперечним є факт ефективності великих банків, як і факт гнучкості малих і середніх. Але потенційна системна загроза, яку становлять великі банки, переважає ті вигоди, які, як традиційно вважається, вони дають клієнтам та інвесторам. Ці інститути при продовженні свого зростання, – як правило, динамічнішого, порівняно з економікою і бюджетом держави, – створюють загрозу колапсу всієї фінансової системи внаслідок неспроможності покрити ризики в разі їх банкрутств. Органи регулювання втрачають контроль над ризиками, пов'язаними з діяльністю таких установ, а їхній капітал, який має бути буфером для системних ризиків, стає не лише занадто малим, а й неякісним. Це зумовлює виникнення проблеми недоброчесної поведінки системно важливих банків (moral hazard risk) [10], які, потрапляючи в зону необґрунтовано високого рівня ризиків, упевнені, що у випадку виникнення будь

яких проблем вони зможуть розраховувати на опосередковану або безпосередню підтримку держави.

Збільшення обсягів суверенних боргів, подальша інфляція, соціальна напруга, можливе зростання податкового навантаження – ось імовірна ціна за

порятунок великих банків. Світова фінансова криза, що розпочалася в США у серпні 2008 року, змусила усвідомити всю гостроту проблеми наслідків ризикованої діяльності системно важливих банків. Погіршення показників діяльності великих фінан-

Таблиця 1

Підходи авторів до визначення поняття «системно важливий банк»

№	Автор	Зміст
1	Національний банк України [11]	Банк, що відповідає критеріям, встановленим Національним банком України, діяльність якого впливає на стабільність банківської системи;
2	Базельський комітет з питань банківського нагляду [8]	Фінансова установа, банкрутство або можливі проблеми якої призвели б до значних збитків для всієї фінансової системи та для економіки в цілому через їхній розмір, складність та системну взаємопов'язаність
3	Міжнародний валютний фонд [12]	Банк, діяльність якого може спровокувати ризик порушення процесу надання фінансових послуг, що призведе до погіршення функціонування частини чи всієї фінансової системи, та становить загрозу негативних наслідків для реального сектору економіки
4	Рада з фінансової стабільності [13]	Фінансова установа, чиє банкрутство або некоректна діяльність, через її розмір, складність та системну взаємопов'язаність, призведе до значних проблем у функціонуванні фінансової системи та економічній діяльності взагалі
5	Новікова В. [4]	Великі, тісно пов'язані з іншими банками, вихід яких з ринку може завдати значних збитків економіці
6	Алескеров Ф, Пенікас Г. [2]	Велика кредитна організація, істотне погіршення стану або банкрутство якої може спричинити серйозні проблеми у фінансовій системі, що негативно позначиться на реальному секторі економіки
7	Прат П. [5]	Банк або іншу фінансову устанovu можна вважати системно важливою, якщо її банкрутство або порушення її діяльності матиме значний негативний вплив на фінансову систему
8	Анвар Я. [1]	Банк, банкрутство якого чи його проблемний стан можуть спричинити фінансову кризу при прямій дії або слугувати спусковим механізмом для поширення шоків

Таблиця 2

Порівняльна характеристика методик визначення системно важливих банків, що розроблені Базельським комітетом та Національним банком України

№	Методика Національного банку України		Методика Базельського комітету	
	Показники	%	Показники	%
1	-	-	Міжнародні вимоги	10
2	-	-	Міжнародні зобов'язання	10
3	Загальні активи (РА)	35	Сукупні активи	20
4	-	-	Фінансові активи	6,67
5	-	-	Фінансові пасиви	6,67
6	Кредити, що надані суб'єктам господарювання за видами економічної діяльності, які класифікуються за секцією «А» (сільське господарство), «В» – «Е» (промисловість), «F» (будівництво) КВЕД (ДКрю)	15	Частка ринкового фінансування (who lesale funding) у сукупних зобов'язаннях	6,67
7	Кошти фізичних осіб, суб'єктів господарювання та небанківських фінансових установ (РВфю)	35	Активи на зберіганні в банку	6,67
8	-	-	Обсяг розрахунків, здійснюваних через платіжні системи	6,67
9	-	-	Обсяг розміщених заявок на ринку цінних паперів	6,67
10	-	-	Номінальна вартість похідних фінансових інструментів на позабіржовому ринку	6,67
11	-	-	Активи третього рівня	6,67
12	-	-	Обсяг торгового портфеля то портфеля цінних паперів на продаж	6,67
13	Кошти, розміщені в інших банках (ВКрб)	7,5	-	-
14	Кошти залучені від інших банків (ВКб)	7,5	-	-

Складено за [11; 8]

сових установ поширило шоки через усю фінансову систему і завдало удару сектору реальної економіки.

Визначення поняття «системно важливий банк» має декілька інтерпретацій (див. таблицю 1), які різняться залежно від критеріїв системної важливості.

Одне з поширених визначень твердить, що фінансова інституція може вважатися системно важливою, тільки якщо її банкрутство або неможливість продовження діяльності будуть мати з великою ймовірністю негативні наслідки для фінансового посередництва [9].

У посткризовий період міжнародними організаціями системно важливі банки було визначено як специфічні банківські установи другого рівня банківської системи, котрі можуть генерувати системний ризик, і потребують окремого дослідження та регулювання. При цьому наголошено, що системний ризик передається внаслідок взаємозалежності фінансових установ. Повна втрата довіри до великих учасників ринку швидко поширюється на всю фінансову систему та на економіку

Зважаючи на розглянуті підходи, зазначимо, що й справді сутність системно важливих банків безпосередньо пов'язана з поняттям «системного ризику», оскільки банк, який генерує такий ризик, необхідно вважати системно важливим. Відповідно банк може вважатися системно важливим, якщо його неплатоспроможність або неочікуване банкрутство спричиняє зростання системного ризику, суттєві порушення у фінансовій системі та призводить до негативних наслідків в економіці країни.

Виходячи із сутності поняття системно важливий банк, визначення та регулювання діяльності системно-важливих банків є дуже важливим для підтримання фінансової стабільності в країні. Отже, велику увагу необхідно приділити саме розробці методики визначення даного виду банків.

Базельським комітетом з банківського нагляду в 2011 році було розроблено методичний документ «Глобальні системно важливі банки: методологія оцінки і вимоги щодо додаткового покриття збитків»

[11], що були дорацьовані в 2013 році, у яких описано загальні, фундаментальні положення ідентифікації системно важливих банків.

Зазначимо, що у найближчій перспективі Національний банк України завершить розробку нормативно-правових актів стосовно регулювання та нагляду за системно важливими банками, зокрема в частині встановлення додаткових вимог до капіталу таких банків. А поки що Національним банком була розроблена та використовується методика щодо визначення системно важливих банків в банківській системі України.

Порівняємо методики, що були запропоновані Базельським комітетом та Національним банком України. Порівняльна характеристика зазначених методик представлена в таблиці 2.

З таблиці видно, що з 14 показників, що запропоновані Базельською методикою лише 5 використовуються у вітчизняній методиці. Це обумовлено тим, що в Україні є слабо розвинутий фінансовий ринок, а особливо така його складова як ринок цінних паперів. А отже, вітчизняні банки практично не використовують інвестиційні операції в своїй діяльності та їх питома вага є дуже низькою в загальних активах банків, що не потребує розробки та впровадження додаткового регулювання їх інвестиційної діяльності, як того потребують американські банки. Тобто, вітчизняна методика базується на рівні розвитку фінансового ринку в Україні, основою функціонування якого є банківська система.

Розглянемо зазначені методики більш детально. У документі, що було розроблено Базельським комітетом, виділено групу індикаторів, які є обов'язковими для ідентифікації системно важливих банків на глобальному рівні, що представлена в таблиці 3.

Впроваджені індикатори характеризують різні аспекти банківської діяльності, які можуть спричинити нестабільність фінансової системи. Кожна категорія має однакову частку (вагу) 20% і складається (крім категорії «розмір») із декількох показників, що

Таблиця 3

Базельська методика визначення системно важливих банків [8]

Категорія (частка/ вага)	Індикатор	Частка (вага) індикатора (%)
Міжнародна діяльність (20%)	Міжнародні вимоги	10
	Міжнародні зобов'язання	10
Розмір (20%)	Сукупні активи	20
	Фінансові активи	6,67
Взаємопов'язаність (20%)	Фінансові пасиви	6,67
	Частка ринкового фінансування (who lesale funding) у сукупних зобов'язаннях	6,67
Замінність/ інфраструктура фінансової установи (20%)	Активи на зберіганні в банку	6,67
	Обсяг розрахунків, здійснюваних через платіжні системи	6,67
	Обсяг розміщених заявок на ринку цінних паперів	6,67
Ступінь складності установи (20%)	Номінальна вартість похідних фінансових інструментів на позабіржовому ринку	6,67
	Активи третього рівня	6,67
	Обсяг торгового портфеля то портфеля цінних паперів на продаж	6,67

також мають однакову частку в цій категорії. Значення того чи іншого індикатора для кожного банку є відносною величиною, яка розраховується шляхом поділу цього показника для конкретної банківської установи на сумарне значення всіх банків вибірки. Всі індикатори зважуються відповідно до належних їм часток.

Зазначимо, що в окремих банківських системах для визначення системно важливих банків можуть використовуватися ці ж самі групи індикаторів або скорочені, або доповнені власними показниками, що залежить від особливостей національних банківських систем.

Розглянемо методику, що була запропонована Національним банком України. Національний банк для віднесення банку до системно важливих визначає показник системної важливості банку. Банк є системно важливим, якщо цей показник вищий, ніж розмір середньоарифметичного показника системної важливості банків.

Середньоарифметичний показник системної важливості банків розраховується як співвідношення суми показників системної важливості банків до кількості банків, загальна сума показників системної важливості яких становить не менше 80% показників у банківській системі [6].

Розрахунок показника системної важливості банку здійснюється за такою формулою [11]:

$$CB = \sum_{j=1}^5 P_j * W_j * 100\%, \quad (1)$$

де СВ – показник системної важливості банку;

P_j – частка j -го показника банку (РА, РВфю, ВКрб, ВКб, ДКрю), розраховується як співвідношення розміру показника банку до розміру відповідного показника за банківською системою;

W_j – коефіцієнти зважування j -х показників (РА, РВфю, ВКрб, ВКб, ДКрю), значення яких наведено в таблиці 4.

Таблиця 4

Показники української методики визначення системності банків [11]

№	Назва показника	(W_j), %
1	Загальні активи (РА)	35
2	Кошти фізичних осіб, суб'єктів господарювання та небанківських фінансових установ (РВфю)	35
3	Кредити, що надані суб'єктам господарювання за видами економічної діяльності, які класифікуються за секцією «А» (сільське господарство), «В» – «Е» (промисловість), «F» (будівництво) КВЕД (ДКрю)	15
4	Кошти залучені від інших банків (ВКб)	7,5
5	Кошти, розміщені в інших банках (ВКрб)	7,5

Варто зауважити, що в контексті вимог до системних банків, які використовуються МВФ та Базельським комітетом, система критеріїв НБУ, потребує

деякого уточнення. Зокрема, неврахованими залишаються фактори:

– розміру статутного капіталу банків, що є підставою для здійснення активних операцій і стабілізаційним резервом. Зазначимо, що відповідно до частини першої статті 31 закону «Про банки і банківську діяльність» мінімальний розмір статутного фонду банку на момент його реєстрації не може бути меншим, ніж 500 млн гривень [11];

– обсягу споживчого кредитування, оскільки в кризовий період саме вони стали підставою для поширення фінансових проблем банків;

– розмір зовнішніх запозичень банку, оскільки у зв'язку з нестабільністю валютного курсу в країні це може спровокувати поширення нової хвилі банкрутств банків.

На наш погляд, перелік критеріїв системності доцільно доповнити ознакою резидентності капіталу банку, наявності іноземної материнської структури банку за межами України. Особливої актуальності набуває це питання в умовах участі капіталу держави у процесах масштабної рекапіталізації діяльності вітчизняних банків. Важливо, щоб фінансування за участю коштів держави надавалося в першу чергу національним, а не іноземним банківським установам, які беруть активну участь у кредитуванні стратегічно важливих галузей реальної економіки та населення країни.

У зарубіжній практиці використовуються й інші методики, зокрема – для ідентифікації Системно важливих банків на національному рівні. Провідними експертами Європи та США було розроблено алгоритм «DebtRank», покликаний ранжувати борги. Використовуючи його, аналітики визначають частку ринку, на яку вплине можливе банкрутство того чи іншого банку [3]. Але необхідно підкреслити, що для максимально ефективної роботи цього алгоритму необхідна повна інформація щодо всіх банків, їхніх кредитних портфелів, угод і перехресного володіння активами. Ця інформація може бути оперативно надана центральному банку для аналізу, завдяки цьому методику «DebtRank» можливо застосовувати в режимі реального часу для прогнозування ймовірності настання кризи.

Схожа методика мережевого аналізу «SinkRank» розроблена К. Сорамакі [7] – моделюється система міжбанківських платежів на основі ланцюгів Маркова і визначається ступінь взаємопов'язаності між банками системи.

Так, проаналізуємо кількість системно важливих банків в розрізі країн, а також частку їх активів та капіталу в банківській системі.

З таблиці видно, що в таких країнах як США, Великобританія, Німеччина кількість системних банків знаходиться на рівні 7, 5 та 5 банківських установ відповідно, при цьому частка активів системних банків перевищує 50% та складає 82,8%, 73,4% та 62,9% відповідно. В країнах СНД – Росія, Вірменія, Казахстан, Білорусь – кількість системних банків знаходиться в межах від 10 до 4 банківських установ, а частка їх активів перевищує 60% загальних активів. При цьому найбільша кількість системних банків спостерігається

в банківській системі Росії – 10 банківських установ, і вони охоплюють 74,3% всіх активів банківської системи. Підкреслимо, що в Україні системних банків менше всього – 3 банківські установи, які охоплюють 35% всіх активів банківської системи, що також не є дуже високим показником. Така ситуація свідчить, з одного боку, про низьку концентрацію вітчизняної банківської системи в порівнянні з іншими країнами та виправдовує політику Національного банку України щодо скорочення кількості банків в банківській системі, а, з іншого, про необхідність вдосконалення методики визначення системно важливих банків.

Таблиця 5

Розподіл системно важливих банків за країнами на 1 січня 2015 р.

№	Держава	Кількість системно важливих банків	Активи системно важливих банків, %	Капітал системно важливих банків, %
1.	Україна	3	35	2,8
2.	Беларусь	4	73,8	4,5
3.	Вірменія	7	63,9	4,2
4.	Казахстан	5	60,1	3,8
5.	Росія	10	74,3	5,1
6.	США	7	82,8	4,3
7.	Велико-британія	5	73,4	7,3
8.	Німеччина	5	62,9	6,8

Складено за [14; 15; 16]

Висновки. Підсумовуючи результати проведеного дослідження можна зробити наступні висновки. Діяльність системно важливих банків впливає на фінансову

стабільність як банківської системи в країні, так і всієї фінансової системи. А, отже, необхідним є розробка якісної методики щодо визначення даного виду банків в національних банківських системах.

Підкреслимо, що функціонування системно важливих банків потребує розробку більш жорсткого законодавства щодо регулювання їх діяльності, яке обмежуватиме вірогідність їх банкрутства у період спаду економіки. При цьому наявність системних банків в країні, на нашу думку, сприятиме створенню більш прозорих банківських систем, а саме запобігатиме створенню кишенькових банків, а саме банків для відмивання грошей.

Однак необхідно враховувати і негативні наслідки від діяльності системно важливих банків. По-перше, укріплення позицій системних банків може привести до залежності банківської системи від банків, якими володіють приватні особи, що, в свою чергу, може привести до маніпуляцій над урядом. По-друге, системні банки створюють деяку монополію, яка приводить до зникнення невеликих банків, що в майбутньому може привести до підвищення цін на банківські послуги. По-третє, у випадку недосконалого законодавства, або неповного контролю з боку НБУ над системно важливими банками, у період кризи крах такої фінансової установи може призвести до дуже глибоких негативних наслідків як для банківської системи, так і для всієї економіки в цілому.

Отже, для стимулювання стабільного розвитку банківської системи України необхідно розробити якісну досконалу методику визначення системно-важливих банків в країні, а також вдосконалити законодавство щодо більш жорсткого регулювання та нагляду за діяльністю системних банків.

Література:

1. Yaseen Anwar: Managing Systemically Important Financial Institutions (SIFIs) // Speech by Mr. Yaseen Anwar, Governor of the State Bank of Pakistan, at the second meeting of the Financial Stability Board (FSB) Regional Consultative Group for Asia, Kuala Lumpur. – 2012 (14 May).
2. Алескеров Ф. Т., Пеникас Г. И., Андриевская И. К., Григорьев Д. В., Львов Н. П., Малков Е. С., Никитин А. А. Анализ предложений по регулированию глобальных системно значимых банков // Банковское дело. – 2011. – № 11. – С. 26–29.
3. Stefano Battiston, Michelangelo Puliga, Rahul Kaushik, Paolo Tasca & Gui do Caldarelli. DebtRank: Too Central to Fail? Financial Networks, the FED and Systemic Risk // Scientific Reports. – Too Central to Fail? Financial Networks, the FED and Systemic Risk. – 2012. – № 2. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.nature.com/srep/2012/120802/srep00541/pdf/srep00541.pdf>
4. Новикова В. Функционирование и регулирование системно значимых банков в Республике Беларусь // В. Новикова // Банковский вестник. – 2013. – № 8. – С. 33–38 [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://www.nbrb.by/bv/contasp?id=9879>
5. Praet P. Macro-prudential and financial stability statistics to improve financial analysis of exposures and risk transfers // Fifth ECB Conference on Statistics on Central Bank statistics: What did the financial crisis change?. П'ята конференція ЄЦБ за статистикою «статистикою ЦБ: Що змінила фінансової кризи – 2010. – (19–20 October).
6. Синки Д. Финансовый менеджмент в коммерческом банке и в индустрии финансовых услуг / Д. Синки; Пер. с англ. А. Левинзон, Науч. ред. А. Дзюра, Ред. В. Григорьева, В. Ионов. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2007. – 1017 с.
7. Soramäki K., Cook S. Algorithm for Identifying Systemically Important Banks in Payment Systems / Economics Discussion Papers. – Алгоритм виявлення системоутворюючих банків в платіжних системах – 2012. – № 42. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.econstor.eu/bitstream/10419/62120/1/723776571.pdf>
8. Global systemically important banks: assessment methodology and the additional loss absorbency requirement (Covernote) // Basel Committee of Banking Supervision. – Глобальні системно значимі банки: методологія оцінки та додаткова вимога до ліквідності – 2011 (November). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bis.org/publ/bcbs207cn.pdf>
9. Continental Illinois and «Too Big to Fail» // Сайт Федеральної корпорації страхування депозитів. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.fdic.gov/bank/historica/history/235_258.pdf
10. Summers L. Beware Moral Hazard Fundamentalists // Financial Times. – 2007 (23 September). – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ft.com/intl/cms/s/0/5ffd2606-69e8-11dc-a571-0000779fd2ac.html#axz2RBOb7UHN>
11. Про банки і банківську діяльність: Закон України від 07.12.2000 № 2121-III [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2121-14>
12. Globally systemically important banks: updated assessment methodology and the additional loss absorbency requirement // Сайт Банку міжнародних розрахунків. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bis.org/publ/bcbs255.pdf>
13. Globally systemically important banks: updated assessment methodology and the additional loss absorbency requirement // Сайт Банку міжнародних розрахунків – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.bis.org/publ/bcbs255.pdf>

14. Financial Stability Review // ECB. – 2006 (December). – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.ecb.europa.eu/pub/pdf/other/financialstabilityreview200612en.pdf>

15. Статистичні дані банків Вірменії – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.armbanks.am/банки>

16. Статистичні дані банків СНД – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.e-cis.info/news.php?id=3432>

ПОДХОДЫ К ОПРЕДЕЛЕНИЮ СИСТЕМНЫХ БАНКОВ В НАЦИОНАЛЬНЫХ БАНКОВСКИХ СИСТЕМАХ

Онищенко Ю.И.

*кандидат экономических наук, доцент,
Одесский национальный экономический университет*

Римко А.А.

*студент
Одесского национального экономического университета*

В статье исследованы подходы отечественных и зарубежных авторов к определению дефиниции «системно важный банк». Проведен сравнительный анализ методик по определению системно важных банков, предложенных Базельским комитетом и Национальным банком Украины. Определены основные недостатки отечественной методики определения системно важных банков в стране. Проанализировано количество системно важных банков по странам мира, а также доля их активов и капитала в национальных банковских системах. Даны рекомендации по совершенствованию методики определения системно важных банков в Украине, а также по повышению регулятивных требований к их деятельности со стороны Национального банка Украины.

Ключевые слова: банк, системно важный банк, показатель системной важности, Базельский комитет, Национальный банк Украины.

APPROACHES TO DEFINITION SYSTEM BANKS IN THE NATIONAL BANKING SYSTEMS

Onyshchenko Y.I.

*Ph.d. in Economics,
Odessa National Economic University*

Rimko O.A.

*Student
Odessa National Economic University*

In the article the approaches of domestic and foreign authors to determine of the definition «systemically important banks» are given. Comparative analysis of methods according identifying of systemically important banks that are proposed by the Basel Committee and the National Bank of Ukraine are conducted. The main disadvantages of the national methodology for determining systemically important banks in the country are defined. The number of systemically important banks in different countries and share of their assets and capital in the national banking systems are analyzed. Recommendations as for improving the methodology of determining systemically important banks in Ukraine, so for strengthening of the regulatory requirements to their activity by the National Bank of Ukraine are worked out.

Keywords: bank, systemically important bank, indicator of systemic importance, Basel Committee, National Bank of Ukraine.